

POSUDEK

rigorózní práce Mgr. Pavlína Vaškové na téma „Právo stavby“

Jde o dílo v rozsahu 98 stran vlastního textu doplněného 40 stranami příloh. Po obsahové stránce sestává práce z úvodu, uplatnění superficies v římském právu, výkladu o teorii děleného vlastnictví, o úpravě práva stavby v zák.č. 86/1912 ř.z., o pojetí práva stavby podle tzv. Sajalova návrhu, o úpravě práva stavby podle zák.č. 88/1947 Sb. a v zák.č. 42/1947 Sb., v občanském zákoně č. 141/1950 Sb., dále o institutu práva stavby a občanském zákoníku č. 40/1964 Sb., o právu stavby a katastru nemovitostí, o právu stavby v zahraničních úpravách (v Rakousku, Německu, Švýcarsku a Nizozemí) o právu stavby v připravovaném návrhu občanského zákoníku; práci uzavírá závěr.

Lze říci, že jde o vědeckou monografii vysoké odborné i stylistické úrovně. Zvláště cenné je doložení tradovaných poznatků 10 přílohami, např. přehledem o právu stavby evidovaném v katastru nemovitostí ke dni 20.11.2006 (příl.č. 4), přehledem o právu stavby na konkrétním případě v Praze-Michli (příl.č. 10), způsobem vyznačení práva stavby v příslušné vložce pozemkové knihy (příl.č.1) dále na listu vlastnictví (příl.č. 2), ve výpisu z katastru nemovitostí z 1.12.2006 (příl.č. 3), kopiemi smluv o zřízení práva stavby (příl.č. 5, 6, 7, 8), kopií katastrální mapy-domy zřízené na základě práva stavby (příl.č. 9).

Práce podává dokonalý přehled o povaze institutu práva stavby, jeho obsahu a jeho uplatnění v jednotlivých etapách legislativního vývoje, jakož i ve shora uvedených zahraničních úpravách. Výklad je doprovázen na jednotlivých

místech textu odkazy na odborné publikace týkající se právní úpravy institutu práva stavby v jednotlivých fázích historického vývoje. Zvláště cenné jsou kritické poznatky k institutu samému i k jeho legislativní úpravě v zák.č. 86/1912 ř.z., zák.č. 88/1947 Sb., obč.zák.č. 141/1950 Sb. Stranou pozornosti nezůstal ani připravovaný návrh občanského zákoníku, pokud se týče úpravy práva stavby v něm. Nelze opomenout ani kritické připomínky autorky práce k navrhované úpravě.

Po odborné ani systematické a stylistické stránce není autorce co vytknout. Jako čtenář, který s velkým zájmem se začel do rigorózní práce, jsem v kontextu postrádal zmínku o institutu osobního užívání pozemku, který vykazoval některé shodné prvky s právem stavby. Také při něm šlo o vlastnictví oprávněné stavby na cizím pozemku.

To samo o sobě ani v nejmenším nesnižuje úroveň rigorózní práce, kterou hodnotím známkou **v ý b o r n ě**.

Praha 18.5.2007

Doc.dr. Jiří Mikeš